

[Socialministeren]

Fastsættelse af takster er jo ikke bare et statsligt, men også et amtskommunalt og et kommunalt anliggende, og vi er faktisk i socialministeriet enige med ministeriet for offentlige arbejder om, at vi ikke skal føre socialpolitik over takstpolitikken. I tilknytning til forslagsstillernes begrundelser for forslaget vil jeg godt bemærke, at det også efter ministeriet for offentlige arbejders opfattelse kun i meget begrænset omfang kan og bør gå ind i de overvejelser, som vi skal foretage os på disse områder.

Jeg vil sige alt i alt, at ingen af de tre forslag kan vi tilslutte os, og det er nok ikke nogen overraskelse for VS.

Taanquist (S):

Vores ordfører, hr. Torben Lund, kan ikke være til stede, og jeg skal derfor på hans vegne sige følgende.

Vi havde den 1. april 1982 lejlighed til at drøfte et nøjagtigt identisk forslag fra VS, så jeg skal i det væsentlige henvise til de bemærkninger, som den daværende socialminister og den socialdemokratiske ordfører gjorde ved den lejlighed. Forslaget egner sig ikke til nogen stor, principiel diskussion om børnefamiliernes situation.

Om børnetilskuddene vil jeg sige, at det fortsat er vores opfattelse, at samfundet har en betydelig forpligtelse til at sikre alle børn en god og tryk opvækst, og jeg tror egentlig også, at det er et sådant ønske, der ligger bag VS' forslag. Børnetilskuddene yder sammen med en række andre sociale ordninger et væsentligt bidrag til lettelse af børnefamiliernes økonomiske situation i almindelighed. Regeringen har på rekordtid forsøgt – og til en vis grad er det også lykkedes – at gennemføre store nedskæringer på disse områder. Det skal vi dybt beklage, for situationen for børnefamilierne med små og jævne indkomster var anstrengt nok i forvejen. Når VS som modspil foreslår en fem-seksdobling af børnetilskuddene til en samlet udgift anslået til ca. 15 mia kr. og samtidig foreslår en fordeling, hvorefter alle uanset indkomstforhold skulle have lige andel heri, må vi klart melde fra. Forslaget er aldeles urealistisk og helt ude af trit med den samfundsøkonomiske situation. Børnetilskud bør ikke ydes til alle, men bør komme de børnefamilier til gode, som har behov for et bidrag til forsørgelsen:

lavindkomstfamilier, pensionister, enlige forsørgere m.v. Om den gældende fordelingsnøgle vedrørende børnetilskud er rigtig, er vi villige til at gå ind i en drøftelse af.

Med hensyn til daginstitutioner er vi principielt enige i den målsætning, at daginstitutionsoophold skal gøres gratis, men vi er også realistiske nok til at indse, at denne målsætning ikke lader sig realisere under de nuværende økonomiske forhold. Udgiften ligger formentlig i størrelsesordenen 1,5–2 mia kr. I den aktuelle situation er det for os magtpåliggende at forsøge at forhindre et angreb på daginstitutionsområdet og andre pædagogiske foranstaltninger, som regeringen og dens støttepartier er i færd med at foretage, både direkte ved at indskrænke disse foranstaltninger og indirekte ved forøgelse af forældrebetalingen. Vores daginstitutioner må ikke ødelægges på denne måde. Tværtimod tror vi på, at disse pædagogiske tilbud har en væsentlig betydning for børnenes personlige udvikling og opvækstvilkår i det hele taget.

Forslagsstillerne anfører i bemærkningerne et mindre ambitiøst forslag om at justere fripladsgrænserne. Dette er vi til gengæld positive over for, al den stund disse grænser ikke har været justeret i flere år. Men vi ønsker, at det skal være et led i en samlet omlægning af dagstitutionsbetalingen. Et forslag til justering af fripladsgrænserne havde vi selv gjort visse forberedelser til, da den socialdemokratiske regering måtte gå af i efteråret.

Forslaget om den kollektive trafik må vi afvise. Det er primært et amtskommunalt og kommunalt anliggende. Vi ønsker ikke at føre socialpolitik over den kollektive trafikale forhold alene. De gældende kørselsordninger i folkeskolen dækker i øvrigt betydelige kørselsbehov i forbindelse med transport mellem hjem og skole.

Når vi således afviser VS' samlede beslutningsforslag, som det foreligger, er det bestemt ikke, fordi vi ikke erkender, at børnefamilien i lavindkomstområdet har store problemer og ikke mindst har fået det efter regeringsskiftet, men fordi det foreliggende forslag ligger helt uden for virkelighedens grænser.

Lizzie Lichtenberg (KF):